

Solza in smeh.

Pod jasnim zrcalom nedolžnih oči
solzica plava, nasmeh bedi:

solzica svetla kot biser morjá,
nasmeh presrčen kot petje nebá.

In ko se prismeje solzica v očeh,
in kadar zaziblje se tamkaj nasmeh:
pred mano razgrne se sreče morjé,
in strune nebeške mi vse zazvené.

E. Gangl.

Morje in barčica.

U viharju silnem, čuj, morje buči,
in barčica plašno po njem leti,
leti, in dete v njem plače otožno
in kliče valovom beznim pobožno:

„Uteši, oj, morje, pogubno to zlo!
)skat izgubljeno sem mater odšlo...“
In morje jezne ublaži valove,
v daljave z detetom barčica plove...

E. Gangl.

Žarek in mrak.

Obsinil vrh je sivi gori
blesteči žarek v mladi zori,
na zemljo svetil je gorak
in čakal, da ga vjame mrak.

Dospel je starec — mrak zaspani —
lovil je žarek po poljani,
po njem iztegnil je rokó,
a žarek — smuk! — brž za goró.

E. Gangl.

Potoček in luna.

Žalostno potočku so šumeli
v jasni noči valčki neveseli:
„O, ko bi dospela lučca k nam,
da bi vedeli, dokod in kam!“

Brž se luna jim je nasmehljala,
luč srebrno jim na pot užgala.
Valčki vedeli so, kod in kam:
„Hvala, žarkí beli, hvala vam!“

E. Gangl.

